

Zemljiška knjiga — najvažnejši zapisniki.

V koledarju »Slov. gospodarja« breme leto članek, ki je bil že zdavnaj potreben našemu ljudstvu, to je temeljit in popolen pouk o zemljiški knjigi. Pisatelj je jurist, ki ima stalno s tem opraviti, zato je zbral vse podatke tako, da so točni in zanesljivi. V članku dobimo zadostna pojasnila o sledečem?

Kaj pomeni in kako izgleda zemljiška knjiga, kako se vršijo razni vpisi, vrstni red vpisov, izbris starih terjatev, zemljejknjižne delitve, pozivno postopanje, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobotnice, prednostna izjava, za znamba, kupna pogodba celega zemljišča, zemljejknjižni predlog, izbrisno dovoljenje, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna (servitutna) pogodba itd. vse je pojasnjeno in na zgledih pokazano ter so formularji za tozadnevne vloge naznačeni.

Izpisek iz zemljiške knjige je eden glavnih listin v naših domovih. Poleg tega bo sedaj tudi ta koledar stalno navodilo, kako in kaj je napraviti v vseh raznih slučajih, ki se tičejo zemljiške knjige. Članek je obsežen in če bi izšel posebej v knjižici, bi skoro toliko stal, kot stane celotni koledar. Za to ne zamudite pravočasno naročiti koledar »Slovenskega gospodarja« za leto 1934. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Angleški naravosloce Darwin poroča o goveji čredi, ki se je pognala v južno-ameriško reko Parana. Utonilo je tisoče komadov. Cele mesece je bil ustavljen promet po reki radi kužnega smrada, ki so ga širili številni živalski utopljenici.

Kot največje pozorišče velikih živalskih poginov velja stepe ob spodnjem delu ruskega veletoka Volga. Leta 1832

je tamkaj poginilo 10.000 kamel, 280.000 konj, nad 30.000 govedi in nad 1 milijon ovac. Živali so se tamkaj zbrale na enem prostoru iz strahu pred snežnim viharjem ter poginile radi pomanjkanja prehrane.

Sloviti profesor Janez Walther poroča, kako se je zgnetlo ob izlivu Volge v Kaspiško morje na milijone sladkovodnih rib v tamošnje soline in so tamkaj poginile.

Nepojasnjena je še živalska žaloigra, ki se je odigrala pred tremi desetletji na otoku Marajo ob izlivu braziljanskega veletoka Amaconas. Tamkaj so našli poginjenih 8500 krokodilov.

Površina morja Mehikanskega zaliva je bila junija leta 1880 v obsegu 275 kv km pokrita z že mrtvimi in poginjajočimi želvami.

Vzglede živalske smrti v množinah naletimo že v predzgodovinski dobi. V Severni Ameriki sta dva kraja, kjer so nagromadeni ostanki predzgodovinskih orjaških sesalcev. Gre v teh slučajih za asfaltno jamo pri mestu Los Angeles v Kaliforniji in za kraj Agate v državi Nebraska, kjer so naleteli na dobro ohranjena okostja nad 20.000 komadov nosorogov.

Množinska smrt manjših živali.

Manjše živali se združijo večkrat v milijonih in milijonih, se lotijo z neugnano silo potovanja, na katerem jih pogine pretežna večina. Znana so potovanja na severu živečih in naši podgani podobnih živalic, ki se zovejo leming. Nepregledne množine lemingov zapustijo višje ležeče pokrajine, se usujejo navzdol in potujejo, ne meneč se za ovire in zapreke. Preplezajo najbolj strme skale, preplavajo najbolj deroče reke, potujejo kar naravnost in nagonsko v — smrt! Četudi popadajo cele trume lemingov v luknje ter grabe, poskačejo naslednji preko njih in drve naprej. Ni ti pred morjem se ne ustavijo in se spu-
ste vanj.

Isto kakor pri lemingu so opazovali tudi pri sibirski veverici, ki na svojih potovanjih preplava v nepreglednih

množinah reke, veletoke, prodre v vasi ter mesta in se ne pusti ostrašiti od nobene smrtne nevarnosti. Sibirski veverice so skušale nekoč pri železniški postaji Krasnojarsk v Sibiriji preplavati reko Jenissei, a so vse utonile v preveč deročem valovju. Te vrste veverica potuje cele tedne, si oguli kremplje in tačke. Veveričjim krdelom sledijo volkovi, lisice, orli, sokoli in sove in jih uničijo že med potjo na tisoče.

Po poročilu sibirskega lovca se je pojavila meseca avgusta leta 1869 ogromna armada veveric pred na sredini Ural gorovja ležečim mestom Tapitsk. Mesto je zajelo samo eno krilo glavnega krde la, ki je brzelo kakih 8 km proč po gozdu. Po mestu so potovale živalice ravnotako na gosto kakor po šumi. Šle so po ulicah, preko plotov, po strehah, napolnile vsa dvorišča, udirale skozi okna hiš in so nagnale celotno prebivalstvo mesta v ohup. To potovanje je trajalo tri dni od zgodnjega jutra do poznega večera. Tok veveričje poplave se je nekoliko zaustavil v noči. Živalska poplava se je privarila do obrežja gorske reke Tschussoweia, se pognala v deroče valove in le majhen preostanek je preplaval reko in nadaljeval pot na drugi strani.

Od časa do časa se loti potovalni nagon tudi miši in podgan.

Leta 1819 so plavale nepopisne množine poljskih miši preko nemške reke Main pri Kostheimu in tri leta za tem preko Rena pri Oppenheimu.

Na Angleškem se je zbralo na javni cesti leta 1927 toliko potujočih podgan, da je bil promet onemogočen. Živali so tekale proti morskemu obrežju, poskakale v morje ter utonile.

Celo žab se oprime potovalni nagon. Dne 30. septembra 1917 so opazovali na Francoskem, kako je skakalo v mesečni noči po prašni cesti na tisoče in tisoče zelenih žab. Blizu mesta Feodosia ob Črnem morju so ustavile potujoče žabe brzovlak. Žabe so rajžale proti morju, kamor so se spustile in za vedno izginile.

Ali misli, da sedaj ne bo dobil nobene več? O, tako neumen vendar ni. S hvaležnostjo se spominja, da je Bianka lahko storila tudi dobro. Delila je lahko kosti in ubogemu ščenetu skuhalo juhe in ga večkrat pobožala. In zato ne bi smela umreti — ne tako umreti! Zato toži ta pes, zato kliče ljudi k maščevanju ali pa na pomoč.

Da, ti stari četveronožec, nočem biti slabši kot si ti; stražil bom tvojo gospodarico in ji ne bom delal očitkov.

Če bi ji tudi hotel delati očitke — saj mi je pretiha; ne more se več braniti. Naj bo torej vse prepuščeno Bogu!

Kako pobožen postane človek v temnem gozdu! Pri mrličih pa so vsi ljudje nekoliko pobožni. Ker se tu neha vsa njihova umetnija; ker zadene njih glava ob strašno steno, skozi katero ne morejo več.

Seveda — ljudje kmalu otresejo s sebe vse, kar jih izpreleti, pozabijo na »dogodek«, se vrnejo v življenje, kjer si vedo odgovora, se pa vedno zopet opoteko prihodnjemu »dogodku« v

naročje. Toliko časa, dokler sami ne pridejo na konec. Potem šele, ko so sami in ko jim drugi ne morejo pomagati več, potem šele pride na vrsto ljubi Bog.

Ne vem, kaj jim reče.

Sedaj je začelo curkoma liti. Pogledal sem po mrliču. Dež ji bo izpral vso kri z obraza. Zopet stopim čisto blizu nje. Dež pere njene črne lase na čelu, veter se igra z njimi, s temi svilenimi kodri nad smrtno rano. Pes cvileče leže na mlado ženo, jo pokrije s svojim telesom. Potegnem plašč z ramen in ga razproستم čez oba.

Kmalu nato se zabliška luč. Zadone moški glasovi. Le to še rečem Boltežarju: »Tukaj se ni nič dogodilo!« in zdirjam proti domu.

V postelji me neusmiljeno zebe. Priti mora stara Matilda, moja služkinja in prijateljica moje matere. Prinese mi čaja. Nato sede z nogavico, ki jo plete, na stol, moji postelji nasproti.

In tedaj me objame velik mir.

— — —

Dalje sledi.

Ovčja volna

»Kluft«

10 dkg . . . Din 13.—
skoraj neraztrgljiva,
za nogavice in sokne,

»Gelschild«

10 dkg . . . Din 18.—
mehka in izdatna, za
sviterje in jopice,

»Friesia«

5 dkg . . . Din 10.—
v vseh barvah, pri-
pravna za čepice in
bluze.

»Partijska volna«

5 dkg . . . Din 5.—
ostanki zelo poceni,

C. Büdefeldt

Maribor
Gospodarska ulica 4.

Inscribirajte!